

יישבר במהלך המשפט. נוכחותו של ורגיס לא היתה מוסיפה או גורעת דבר. (השבוע נודע כי הפרקליטות הצבאית כלל לא התנגדה למינוי ורגיס כפרקליטו של ג'נאוי. היא במאבק המשפטי והפסיכולוגי. אבל דוב יוסף החליט אחרת, בניגוד לדעת הצבא, והוא שהכריע.)

בכל הנוגע לורגיס אין המוח הרישמי בישראל שוקל את שיקוליו בדיעה צלולה. ורגיס הרגינו את השלטונות, הוא הפך אובי ייקט של שינאה עזה, וממילא מתקבלות ההחלטות לגביו באווירה רגשנית. לכן החליטו השלטונות לסלק את האיש מייד עם בואו. ההודעה המוקדמת שזכו לה, הודות להעולם הזה, סיפקה להם את הזמן הדרוש להכנות.

חולית העולם הזה, שהגיעה לנמלה-העור פה, ידעה באיזו שעה ובאיזה מטוס עומד ורגיס להגיע, אולם השלטונות לא רצו לשלול את אנשי השבועון המסויים. לכן התקשרה המיניסטר באופן קוחחני עם כל מטוס שהיה בדרכו לישראל, עד שאיתרה את האיש לבסוף במטוס השחיצצי. הכל היה מוכן.

★ ★ ★

אנשי בטחון עצבניים

מזכר העיתונאים. כתבי מרבית העיתונות היומית, שנקבצו בנמלה-התעופה כבר בשעות אחר-הצהריים המוקדמות, נתקלו בחומה מסתורית בלתי-חדירה.

אנשי משטרת-הגמל תוגברו ביום הרביעי בכוחות נוספים, ביניהם אנשי שרותי-הבטיחון, שהתרוצצו מצד לצד בעצבנות גלויה. לעתונאים לא נותרה ברירה, אלא להתאסף במיורסת התצפית, הפתוחה לכל אורה, כי צד המערבי של הבניין המרכזי.

המתח הגיע לשיאו כשנחת מטוס טווייט-איי, בצידו המזרחי של השדה, במרחק 200 מטר ממיורסת התצפית. השעה היתה 7.25. הצלמים דרכו את מצלמותיהם, חיכו לרגע בו יועבר ורגיס לאולם המכס, מתחת למיורסת, אך לשוא.

באותו הרגע שבו נראה הפרקליט בכבש המטוס, לבוש חליפה כחולה-כהה ונושא חיק עור בידו, ניגש אליו קצין משטרה, תיק לו לצעוד אחריו. הוא הובל אל אנפה המזרחי של הבניין, מקום המיועד בדרך כלל לאוהחים היוצאים לחו"ל, נותק מכל קשר עם העולם החיצון, ובפרט עיתונאים.

★ ★ ★

צידום בשעת קריאה

חולית הכיסוי של העולם הזה נערה כה או לפעולה, כשהיא מורכת עליידי החלטת נתונה מראש, לשתף את כל שאר העיתונאים והצלמים בכל השגת סיפול לידיה. החוליה, שכללה שני כתבים וצלם, התפרדה באותו זמן בבניין המרכזי הגדול, כדי לאתר איזה חלק ממנו נתון בהסגר. עבור שעה קלה היתה התמונה ברורה: החלק המזרחי של הקומה השנייה, בבניין המאורך, סגור ונתון לשמירה קפדנית.

בו במקום הוחלט לאגף את המשמרות, להגיע לחלק הסגור מצד המטבחיים והמחסן גים, המצויים בקצה המזרחי של חצר ה בניין. צלם צהרון, שנקרה באותו רגע על דרכה של החוליה, הוזמן להצטרף לחדרה. התברר ששיקולי החוליה היו נכונים. ורגיס, שהיה שקוע בקריאה, ניגוח בכיסאו בחר שחלונותיו כוסו בחילונות, נדהם לרגע כשדלת חדרו נפתחה. גם השיטר ששב לידו נבהל, כשראה זרים נכנסים מבדע לדלת הצדדית, הניתנת להיפתח רק מבחוץ. ברגע שהשוטר הבין מה מתרחש וקם ממנו, קומו, הביטו נכרו אורות המצלמות, הצניחו את הפרקליט נמוך-הקומה בחדר, שהפך זמנית לחדר-מעצר. בדרך חזרה ניתקלה ה חוליה באנשי משטרה שהוועקו למקום. הללו לא ידעו כי אנשי העולם הזה כבר הספיקו לצלם את הפרקליט הזר, הסתפקו ברישום הפרטים האישיים ובאזהרה חריפה. מאוחר יותר הצליחה חולית הכיסוי ל אתר את החדר שנועד ללינת-לילה לורגיס, שיתפה בכך כל עיתונאי שניקרה בחדר. התגובה הצפויה לעבודת החוליה: הגברת נוספת של משמרות המשטרה.

בבוקר, חמישים דקות לפני שהמריא ה מטוס השחיצצי, הוכנס אליו ורגיס, כשהוא מובל עד לכבש בניידת משטרה. ב-8.50, לאחר שתי-עשרה שעות ו-25 דקות של שהייה עד ארמת ישראל, הוטס הפרקליט הזר בחזרה.

אנשים

רבי עקיבא ז"ל

דוקא הנושא העצוב, הקרוי מס'הכנסה, מעורר את חוש ההומור של הח"כים. סיפר ח"כ ל"ע גרעין האוזנר על נישום אחר, שהביא את סיפרי החשבונות שלו לפקיד השומא, והוכיח לו בעזרתם כי הוא מפסיד כסף. שאל הפקיד: "או איך בנית וילה ב-150 אלף לירות?" השיב הנישום: "הסב חא שלי נתגלתה לי בתלום, ואמרה לי כי במקום מסויים בגינה טמון מטמון. הפתתי והפרתי, עד שמצאתי אותו." ח"ך הפקיד בספקנות, ודרש הוכחות לאימות הסיפור. "יש לי" ענה הנישום בתרועת נצחון. "הח"ך לא היא ההוכחה שלי." מכיוון שהדיון בכנסת של היום על מס'הכנסה סתם, אלא על מס'הכנסה של בעלי-מלאכה, תרם גם ח"כ המערך יוסף פישר, שהוא בעצמו בעלי-מלאכה, בדיחה משלו. סיפר פישר: פקיד השומא הטיל עלי בעל בית-דפוס אחד ל שלם מס שנתי בסך 5,000 לירות. בעל-הדפוס שילם את הסכום ללא טענות. בשנה השנייה הטיל עליו הפקיד מס כפול. גם אותו שילם האיש מבלי לפצות את פיו. חלפו שנים, וסכום המס עלה ועלה, הגיע עד מאה אלף לירות. אז פקעה סבלנותו של הנישום, וכשהגיע שוב מועד קביעת המס השנתי, הביא עימו מכונת-דפוס אל משרדי מס'הכנסה, הניחה ואמר: "נמאס לי כבר, תמשיכו להפסיק את הכסף בעצמכם." עורך השבועון הדתי פנים אל פנים, שמואל הכהן אבידור, גילה בכתובת: "על שלושה דברים עומדת הקואליציה בישראל — על התורה של המפד"ל, על העבודה של מפ"ם ועל גמילות-החסדים של אחדות-העבודה." בסימפוזיון שנערך בתל-אביב, על דברי נוי בתקנון הכנסת, הסתם את פי הסיקות הקטנות, נתגלה "עקוב ג'יימס רוזנ" טאל, כתבו הפרלמנטארי של הארץ, ככוכב הערב. לא זו בלבד שניתח את הצד המשפטי של הבעיה, אלא שסיפק גם בידור מסוג מיוזד חד לקהל המאזינים, בטענתו את דברי הנואמים בחוכמה, תוך כדי חיקוי קולם ה תנועותיהם. היתה זו הפתעה לקהל, שהכיר עד עתה את רוזנטאל מכבודותיו, לא ידע כלל על תחביבו: חיקוי נואמים. המצב הנוכחי בליגה הקומוניסטית הישראלית, כי תחרות בין מק"י לרק"ח על ההכרה הסובייטית: 0:1 לטובת ח"כ רק"ח מאיר זילנר. באיזבסטיות וימון הממשלה ה סובייטית, פורסמה רשימה על הדיון שנערך בכנסת הישראלית על התקציב. דברי זילנר צוטטו שם, והוא תואר כנציג המפלגה ה קומוניסטית, ואילו ח"כ מק"י שמואל מיקונים, שהשתתף אף הוא בדיון על התקציב, לא נזכר כלל. בינתיים נמשכות ההכנות הקדחתניות בקרב שתי ה מפלגות הקומוניסטיות הישראליות, לקראת שיגור משלחת משותפת להעידה ה-23 של המפלגה הקומוניסטית הסובייטית. מכיוון שמק"י עומדת על כך שמיקונים ישא את הברכה המשותפת בשם המשלחת הישראלית, ומכיוון שרק"ח מתנגדת לכך, יאלצו המארחים הסובייטיים לקרוא בעצמם את נוסח הברכה שיוגש להם, בשם הישראלים, כמובן. התברר עתה, כי תוך כדי עבו דתו במיסגרת התיאטרון החיפאי, לא ביזבו

עורך ענייני החרב של

Le Monde

בוחן את ישראל מקרוב

שיא מדחמת הכחירות האחרונות זכו עיתונאי ישראל לראות הדגמה מאלפת של חריצות מיקצועית. נתן אותה עיתונאי זר בעל שם עולמי: אריק רולו, עורך לה זונד הפאריסי לענייני המרחב. הוא ראיין אנשים במשך 20 שעות ביום. גם כאשר הוזמן למסיבות חברתיות, היה רוקד כשבת-יוג בחוקה בורוע אחת ובידו השנייה עם ופינסק. אשתו רוזי, בלונדית מלאת-חיים, לא שמה לב לכך: היא היתה עסוקה באיסוף חומר-דוק נוסף בשביל ה מאמרים של בעלה.

לפי התוכנית, נועד רולו לשהות עשרה ימים בישראל, אך הביקור הוארך לשלושה שבועות, וגם אז הצהיר שיש בדברים רבים אשר עדיין עליו ללמוד אותם. הוא השאיר אחריו כמה עשרות מראשי המדינה והתכ"ר בצפייה לסידרת המאמרים שיכתוב ב לה-מונד. הדעה הכללית היתה: "בודאי ישימך את המדינה!"

★ ★ ★

ידידו הנשיא

ריק רולו נחשב במשך שנים כעיוין למדינת ישראל ולתנועה הציונית. ה שגירות הישראלית בפאריס, ודובריה ה שונים, ניסו להציגו כיהודי מתבולל, אשר חייב להפגין את איבתו למדינה.

אריק (40), גבה-קומה וסימפאטי, שיך לעילית האינטלקטואלית של החוגים המת-קדמים בפאריס. בתור "שכנה" קיים יחסים קבועים גם עם המנהיגים הצעירים של ה שאל האפריקאי הערבי. עזרה לו העובי דה, כי הוא ילד קאהיר ושולט שליטה מוחלטת בשפה הערבית.

הוא עצמו חשש, במשך זמן מה, שדווקא עובדה זו עלולה להפריע לו בעבודתו, עם התמנונו לתפקידו החשוב בעיתון הצרפתי הגדול. אולם חששות אלה הוסרו, כאשר ניתנה לו לפני שנתיים הרשות לבקר ב צרים. הוא היה היהודי-מצרי הראשון, שהורשה לבקר בה שנית, אחרי שעזב אר תה בעקבות הקמת מדינת ישראל. האישור לביקור ניתן על-ידי עבד-אלנאצר עצמו. רולו נסע לקאהיר, התקבל על-ידי מכו חסנין הייכל, עורך אל-אהראם. תוך כדי שיחה, העלה שוב את חששו, שמא עובדת היותו מהגר יהודי תפריע לו להתקבל על ידי נשיא מצרים. בנוכחותו הרים הייכל את שופרת הטלפון, התקשר עם גמאל עבד-אלנאצר, וכעבור כמה דקות ישב רולו בחדר-הארוחים של הנשיא.

היתה זו תחילתם של קשרים עיתונאיים, שהפכו במהרה לידידות אישית. מאז נפגש רולו מספר פעמים עם עבד-אלנאצר, ראיין אותו, ניהל עימו ויכוחים גלווייל-על הישגיו וכשלונותיו של המייסטר המצרי, על יחסו של עבד-אלנאצר אל היהודים ואל ישראל. הוא גם ראיין את עארף ה עיראקי, מוצטפה אל-ברזאני הכורדי, השאה הפרסי, ולפני שבועיים את המלך פייצל הסעודי.

★ ★ ★

שוב השמיני!

פיית הישראלים התארכה, עד שי נידמה היה כי המאמרים נגנזו. כמה ממכרו הקרובים יותר של רולו העלו את ההשערה, כי ביקורו בישראל — אחרי ש במשך שנים מיאן לבקר בה — ביבל את מושגיו. "הוא גילה שישראל אינה כולה שחורה", אמרו. הוא עצמו הסביר, שהוא מחכה להזדמנות אקטואלית לפירסום ההזדמנות באה בשבוע שעבר, אחרי טי סת אייבי נתן לפורט-סעיד. רולו השתמש בטיסה זו כנקודת-מוצא לסידרה בת-ומי-ש מאמרים נוקבים, אשר עם סיומם נש מעה ועקמם של דוברי המייסטר: "הוא שוב השמיץ את המדינה!"

ועקה זו יכלה רק להעיד על התאבנות מחשבכם של אותם דוברים, ועל סירובם להודות בכמה עובדות-יסוד, הבוררות לכל עין אובייקטיבית. או אולי: מפני שהדעות המסכמות את מאמרי רולו דומות במידה מדהימה לדעות שהובעו במשך שנים מעל עמודי השונם הזה.

★ ★ ★

הצביעו בעד שלום!

מאמר הראשון מוקדש למיכנה ה חברתי והכלכלי של המדינה. נימתו

פסקי השבוע

ראשיה-המשלה לוי אשכול, כי וועידה החקלאית העשירית: "התייצבו על רגלינו, אך צריך לנסות ולעשות מאמצים לעמוד על רגלינו אנו, מתוך מה שהידיים, המוח, הלב והשכל מוציאים מהאדמה, מ טבעה ומאוצרותיה."

עסקן המערך אברהם הרצי פדר, באותה וועידה: "לנשיאנו היקר זלמן שז"ר ולרחל רעייתו, את אשר לא אמרתם — שמענו בהקשב רבה."

שריהדואר אריה שישון: "גבר הסיכוי להתקשר בחיגו ראשון."

ח"כ גח"ל יוחנן באדר: "בן גוריון הוא גדול המשכריסטים של דורנו."

"הרפואה", בטאון הסתדרות ה רופאים, על הסירוב להגיש עזרה רפואית לגוי בשבת: "הכנסת, הממשלה, הרבנות ה ראשית, וכל מי שלב יהודי פועם בחזהו ומחשבטו לא נטרפה עליו, חייבים ליומ פעולה שתשרש גישה סוליה זו מקרבנו, ותרחיק מכל השפעה ציבורית מוריהלכה שהעיוז להצדיק התנהגות כזו."

שגריר ברית-המועצות דמי טרי צ'ובאחין: "אני אוהב את עם יש"ר."

עסקן ופ"י נחום רז, על תכר נות המחול הבטחוני שעל דיבר דויד כמגוריון: "המחול הוא ערמומי מאין כמוהו, משתול בדרך כלל להפתיע, קצרי ראות אינם מרגישים בו, הוא מחוסן מרוב

"שלישית הרוקים" בפעולה, חיפושיות ישראליות

פגעי הטבע, אין הוא בקי ביותר בהלכי נימוס, וביקור דיירותי, ללא הזמנה, אינו מכיר אותו כלל."

הרמטכ"ל רביאלוף יצחק רבין: "העוין — בדומה לצה"ל — קטן נמרץ ויעיל."

שריהמשטרה בכור שטרית: "קשה למנוע אונס"